

OTOČ

listopad č. 30

**OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS**

JAK TO BUDE SE SCHŮZKAMI?

Tuto otázku si i my klademe docela často. Nicméně, zatím musíme čekat a doufat, že se situace brzo zlepší. Řídíme se pokyny vlády ČR a ta zatím naši činnost nepovoluje. Avšak nemyslete si, snažíme se volný čas využít alespoň k aktivitám, které by nás jinak čekaly později.

Opravujeme hřiště, účastníme se školení, plánujeme tábor... o tom všem si můžete přečíst na následujících stránkách OTOČe.

Také jsme pro vás vymysleli 2 online aktivity. Na webu, jak jste si již někteří určitě všimli, pro tento účel vznikly dvě nové sekce – dvě nové položky menu. Vy se můžete zapojit do obou těchto aktivit. Je jen na vás,

co si vyberete a kdy si uděláte čas na její plnění. Co však můžu prozradit je, že odměny stojí opravdu za to! Kdo z vás najde poklad, čeká ho netradiční, opravdu skvělá odměna. U aktivity Deskovka jsme vás rozdělili do 3 kategorií (Myšky + Tygřici, Žabky + Žraloci, Sluníčka + Potkani) a vítěz každé kategorie od nás obdrží parádní deskovou hru – nebojte se, karty to nebudou!

Budeme moc rádi, když se do nějaké aktivity zapojíte. Je to teď vlastně jediná forma, kterou můžeme být tak nějak propojeni. Využijte svůj volný čas, odpočiňte si od školy a ukažte svým kamarádům, že právě VY jste ti nejlepší. :)

KORONA AKTIVITY

DESKOVKA

Víme, že se určitě přes karanténu nudíte a už vás nebaví jenom dělat úkoly do školy, dívat se na televizi nebo hrát na mobilu či počítači. Proto jsme se rozhodli, že si zahrajeme deskovku!

Deskovky má přece každý rád a člověk si při nich užije spoustu zábavy. Jenomže jak to udělat, teď, když musíme být každý doma? No jednoduše, online! Na webu v sekci „deskovka“ najdete vždy plánek a aktualizované pořadí. Také tam jsou pravidla soutěže, tak neváhejte a šup šup, plnit úkoly a posouvat se po políčkách!

V případě dotazů kontaktujte Peťu Skalníka, Janču Ludvíkovou nebo Denise.

www.tom-otrokovice.cz - záložka Deskovka

HLEDÁNÍ POKLADU

Od 9.11. se na webu v záložce “Poklad” objevují dvakrát týdně indicie vedoucí k pokladu. Kdy si najdete čas na hledání indicií je jen na vás, zůstanou na svém místě až do konce hry – objevení pokladu. Takže neváhejte a jestli máte volný čas, tak se zapojte. Třeba čeká ukrytá bedna s pořádnou odměnou zrovna na vás!

V případě jakýchkoliv dotazů se obrať na Stroma, Marťase J., Kačku K. nebo Vojtu.

Už teď se těšíme, kdo nám nakonec zavolá, že poklad našel!

www.tom-otrokovice.cz - záložka Poklad

TZ OTROKOVICE

Klasické turistické závody známe asi všichni. Letos si ale vedoucí připravili soukromou verzi jenom pro nás. Ve zkratce by to šlo říct asi takto: přišli jsme, pozdravili jsme se, pokeskali jsme, začali jsme panikařit, vyběhli jsme, ztratili se, tipovali jsme, nemohli jsme, běželi jsme, znova jsme tipovali, zabil nás kopec,

kteřý jsme měli vyběhnout, běželi jsme, týmovou práci jsme zvládli azimuty, běželi jsme, svalili se a doslova jsme se doplázili do cíle. To všechno by se dalo shrnout jako klasický průběh závodu. Pak ovšem nastalo to pravé drama, protože se pomalu ale jistě

rozpršelo. Naši šikovní hoši vyběhli ještě za sucha hledat posledního závodníka na trati - Víťu. A my, abychom dokázaly, že jsme silné samostatné ženy jsme si řekly, že poběžíme druhou stranou a najdeme ho dřív. Po úmorné, dlouhé a náročné trase se nám konečně podařilo ho najít (protože to taky byla rovná cesta dlouhá tři sta metrů). Ale jelikož už se opravdu dost rozpršelo, rychle jsme běžely na start. Tam nastal pro klaustrofobiky (třeba jako jsem já) úžasný zážitek, jelikož jsme se všichni na vyhodnocování museli přesunout pod mini stan. Po předávání cen už nastal boj o přežití, protože začala bouřka. Velká bouřka. Opravdu velká bouřka. Ti, kteří byli předvídaví (nebo byli líní dojet na kole), měli výhodu a odjeli autem. Ostatní se museli ukrýt pod most a pomocí dešťových tanců zahánět hromy a blesky. Turistické závody jsem si moc užila a děkuji vedoucím, kteří si s tím dali práci.

Verča Perníčková

TURISTICKÉ ZÁVODY - POHLED OD VEDOUČÍCH

Letošní rok byl kvůli covidu na akce o něco chudší než jindy. Jedna z mála akcí, co se nám však stihnout podařila byly naše vlastní Turistické závody (zkr. TZ). Objevilo se nám pár dotazů, proč jen vlastní, když se konaly i ty oficiální se vším všudy, jak je spousta z nás zná. Rozhodně nešlo jen o výjimku pro letošní rok, abychom se třeba nestýkali s cizími lidmi apod. Oficiální TZ jsme vyřadili z plánovaných akcí do budoucích let z více důvodů. V tomhle článku bychom vám je rádi osvětlili.

TZ se pořádají vždy na jaře, v době kdy organizujeme spoustu jiných aktivit, a bylo

čím dál složitější dělat kompromisy a hledat volné víkendy. Nemáme na mysli jen oddílové akce, ale i akce ve farnosti jako je Noc kostelů, první svaté přijímání a církevní slavnosti, kdy se snažíme neplánovat víkendové akce. Volných víkendů na uspořádání předtáborovky či skupinkových závěrečných akcí už mnoho nezbývalo a často se akce s TZ překrývaly. To se nám postupem času přestalo líbit, jelikož účastníci TZ, kteří se probojovali do dalších kol často “vypadli” skoro na 5 týdnů mimo pravidelnou oddílovou činnost nebo se neúčastnili oddílových akcí. Kromě toho jsme

slychávali od rodičů, že akcí je čím dál víc a v květnu a červnu není žádný volný víkend. To však nebyl zásadní problém, ostatně v minulých letech to vždy nějak šlo...

Druhým důvodem bylo postupné zvyšování nároků na nás od pořadatelů TZ. Od doby, co jsme se začali pravidelně účastnit jsme každý druhý rok museli pořádat krajské kolo. To však nestačilo a díky úspěchům a počtu závodníků po dvou letech účasti v TZ nám bylo dost jednoznačně naznačeno, že pokud se chceme nadále účastnit, měli bychom pořádat i navazující kola čili Český pohár. Tehdy jsme to o rok oddálili, ale nátlaku jsme neunikli a Český pohár jsme tedy uspořádali. Docela jsme to zvládli, ale neměli jsme z toho dobrý pocit. Chování vedení TZ a některých členů, kteří s TZ pomáhají (rozhodčí, vedoucí jiných oddílů atd.) se nám moc nelíbilo. Sice po závodech pěli chválu, ale během nich nám dávali dost jasně najevo svůj nesouhlas se vším, co děláme jinak, než by oni chtěli...

Navazující kola TZ jsou organizačně velice náročné a rozhodně to není jednodenní událost. Pro naše oddíly, které mají bohatou celoroční činnost a zapojují se i do farní činnosti je to něco jiného než pro oddíly, které se zapojují jen do TZ. Spousta z nich se zaměřuje hlavně a pouze na závody, což není náš případ. Ostatně o tom svědčí třeba i požadování propagace turistických závodů ve školách, kdy oddíly měly za úkol nalákat nové závodníky, respektive nové členy do oddílů. Čili takový sportovní kroužek. Toho jsme se odmítli účastnit, protože naše činnost

je zaměřena zcela jinak a TZ jsou a byly jen jedna z mnoha akcí. Mimo pořádání také tlačili na vedoucí oddílů, aby si udělali školení a jezdili pomáhat s organizací jiným oddílům. Což pro nás vedoucí, kdy i nám vlastní rodiče vyčítají zaneprázdněné víkendy, není cesta, kterou bychom chtěli v následujících letech jít. Snahu vedení TZ zcela chápeme a rozumíme jí, nechceme si však přidávat ještě více práce a chceme se soustředit hlavně na naši oddílovou činnost.

Posledním důvodem byla samotná změna podoby TZ v našem oddíle. Na závody se už nejezdilo společně vlakem na celý víkend, ale jen přímo na závod, tak jak jezdí sportovci na soutěže či zápasy. Vytrácela se z toho forma oddílové akce jako takové. Navíc postupových kol se účastnily převážně děti, které dělají i jiné sporty, tudíž zrušením naší účasti o možnost vrcholově sportovat nepřišly.

Kromě všeho zmíněného jsou TZ v období, kdy většina současných vedoucích má zkoušky na vysoké škole, státní zkoušky či maturity.

Když to shrneme, tak se nám přestalo líbit směřování vedení TZ a nechtěli jsme pořádat další náročné závody, které nám braly mnoho sil. Nevylučujeme, že se třeba za pár let k závodům naše oddíly opět vrátí. Do té doby však budeme jednou za dva roky pořádat pouze vlastní turistické závody. A pro zarputilé zájemce, turistických závodů se může kdokoli účastnit i sám za sebe.

Denis Bilík a Kačka Kunorzová

PRVNÍ KOPR

KOPR? Někteří ví, někteří asi ještě moc ne. KO - Kormidlo, PR - Prase. Pořád nic, co? Kormidlo je setkání holek vedoucích ohledně práce v oddíle a Prase je to samé pro kluky - PRacovní SEtkání. No a dohromady je to KOPR. To je co? :D Takže setkání klučičích a holčičích vedoucích ohledně práce na táboře. Tak by se to dalo přeložit.

Letos, jelikož odpadlo pár akcí, můžeme s přípravami na tábor začít už teď. Super co?

Proto jsme se 29. 10. večer všichni potkali. Ne v suterénu, jako obvykle, ale online na Google Meet. Chtěl bych vám doporučit

něco málo z našeho jednání. Kromě detailů, které zatím nemusíte znát, máme pro vás (ale i pro rodiče) důležité info a tím je termín našeho letního tábora v Bánově. Letos se uskuteční v termínu od **11. 7. do 24. 7. 2021.**

Dále jsme pak řešili i další věci, které nejsou pro vaše uši, ale týkalo se to i toho, co probral Denis u sebe v článku "Obnova tábora". A taky už máme téma. Ale o tom zase někdy jindy. Máte se na co těšit..

Vojta Rafaja

ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

26.6.2020 se sešla naše oddílová parta, aby úspěšně zakončila školní rok. Sešli jsme se od těch úplně nejmenších až po naše rodiče nebo dokonce prarodiče! Začali jsme v 17:00 mší svatou, kde zpívala Prvopáteční schola a moc se jim to povedlo! Po závěrečném požehnání na celé prázdniny jsme se přesunuli na hřiště, kde začal samotný program. Děti, které chtěly dostat odměnu, musely splnit různé disciplíny jako např. skok v pytli, překážkovou dráhu a jiné. My vedoucí jsme jim za to dali znaménko na kartičku. Když měli vše splněno, mohli si

přijít pro odměnu a opět si špekáček. Potom už jsme jenom hráli různé hry, povídali si a dováděli. Před desátou hodinou večerní jsme vše uklidili. Po příchodu domů někteří z nás nemohli ani usnout, protože se těšili, že se zanedlouho zase uvidíme na táboře!

Kyka Bilíková

ZÁVĚREČNÉ AKCE SKUPINEK

MYŠKY

V sobotu 27. 6. jsme se vydaly na závěrečnou akci Myšek. Naším cílem byl Lanáček. Vyrázily jsme brzy ráno, abychom si užily spoustu zábavy. Sešly jsme se v hojném počtu před Společenským domem a cestou na Lanáček jsme si zahrály různé slovní hry. Když jsme konečně dorazily, rozbaly jsme si piknik se spoustou dobrého jídla. Potom se všechny holky rozprchly objevovat vzrušující lanáčkový svět. Moc je to bavilo, cenu za nejlepší

ŽRALOCI

Na konci školního roku jsme klasicky naplánovali závěrečnou akci, která bohužel v nastavených podmínkách nemohla proběhnout plnohodnotně, a tak jsme se rozhodli zůstat v okolí suterénu. Nicméně i přes to jsme si akci parádně užili!

Poté, co jsme se klasicky v sobotu v 9:00 sešli před suterénem, jsme se přesunuli na hřiště, kde jsme dohráli celoroční hru, která ale ještě zdaleka nebyla rozhodnutá. Oficiální část sice skončila, ale body se ještě získat daly.

Následně jsme se tedy přesunuli na louku za Újezdy. S sebou jsme vzaly vzduchovky a softbal. Střílet na cíl se nám dařilo, a tak jsme přistoupili k těžšímu úkolu – naučili jsme se pravidla softbalu a zahráli jsme si parádní partii.

Kolem oběda jsme sbalili věci a vydali se zpět na hřiště za kostel. Konečně přišel oběd. Než se rozpálil gril, tak jsme si stihli zahrát ještě jednu hru a potom už přišel čas na parádní TOM-burgery.

Po vydatném obědě a chvílce odpočinku a volné zábavy jsme vyhodnotili celoroční hru, rozdali jsme výhry a slíbili si, že se potkáme zase v září. Tak snad nám v tom nebude nic bránit a budeme to spolu moct na schůzkách zase rozjet!

Peťa Skalník

atrakci vyhrál skákačí pudink a trampolína. Prokázaly také zručnost a odvalu při lanových aktivitách. Když se všechny (včetně vedoucích) dostatečně vydováděly, přišel čas vyhlásit nejpilnější včelku. Vítězem se stala Lucinka, která nasbírala nejvíc medíků a včelíček ze všech. I ostatní holky si odnesly krásné ceny a dobrou zmrzku a všichni byli spokojení. Byl to moc příjemně strávený den a už se těšíme na září!

ŽABKY

V pátek 26. června se skupinka Žabek sešla před suterénem. Ovšem ne kvůli jen tak ledajaké schůzce. Pobraly jsme deky, pitivo a něco dobrého na zub a vydaly se směr Újezdy, kde jsme si na hřišti u lodi uspořádaly piknik. Ovšem, nemyslete si, že jsme jen tak zahálely! Kromě toho, že jsme papkaly, jsme ještě zahrály několik her a získaly tak poslední cenné puzzlíky do naší celoroční hry. Kdo měl první poskládaný celý obrázek, mohl si jít vybrat odměnu za své celoroční snažení. Akci jsme si všechny moc užily a doufám, že to v září na schůzkách zase rozjedem!

Anička Lorinczová

VÍCE FOTEK NA NAŠÍ GALERII!!!

POTKANI

V sobotu 27.6. jsme se sešli u kostela, abychom společně zakončili školní rok. Vedoucí pro nás připravili výlet na kolech, ale nikdo nevěděl, kam vlastně pojedeme.

Vyrázili jsme směrem na Tečovice. Odtud nás čekalo stoupání na Hostišovou až k rozhledně. Z rozhledny jsme viděli Zlín, Otrokovice, Chříby a Hostýnské vrchy. Trasa dále vedla lesem, kde jsme si zahráli bojovou hru. Rozdělili jsme se do dvou týmů a úkolem bylo nasbírat co nejvíce papírků z nepřátelského území. Zároveň jsme si museli dávat pozor, aby nám nepřítel nevytrhl šátek.

Dojeli jsme k Zboženským rybníkům, kde jsme si dali oběd z vlastních zásob. Po jídle jsme se vydali prudkou cestou nahoru k Přednímu vrchu. Nacházejí se zde skály, ze kterých je výhled na Jižní svahy. To byl cíl

SLUNÍČKA

Píše se rok 2020 – pátek 19. 6. – závěrečná akce Sluníček. Po letošním neobvyklém koronavirovém oddílovém roce jsme se sešly na závěrečné schůzce. Proběhlo vyhlášení naší celoročky – letos jsme se bavily o Vesmíru. Jelikož jsme se velkou část jara nemohly scházet, započítaly jsme holkám taky body z naší oddílové soutěže Otos, což značně zamíchalo s pořadím. Na prvním místě se proto umístila skupinka ve složení Anička Janotová, Hanča Šrubařová, Verča Perničková, Liduška Blahušová a Peťa Šrubařová. Daly jsme si všechny zmrzku a přemýšlely, co další den – měl nás totiž čekat cyklovýlet do ZOO, ale počasí se rozhodlo, že nám to překazí! Po chvílce přemýšlení nás napadla laser game ve Zlíně, rovnou jsme si zarezervovaly termín a těšily se na další den.

Sešly jsme se dopoledne na nádraží a vyrázily směr Zlín. Vyšláply jsme k aréně u zimního stadionu. Po rychlé návštěvě šatny jsme byly připravené na hru. Zbývalo se rozdělit na 2 týmy. Protože spousta z nás laser

našeho výletu.

Čekalo nás i pár nepříjemností. Při zpáteční cestě jsme zjistili, že Paťa má píchlé kolo. Taky jsme se chtěli ještě okoupat v Chlumském rybníku, ale ten byl chovný. Napadlo nás, že si zajedeme alespoň na Štěrkač.

Po cyklovýletě jsme si nechali věci v suterénu a vyrázili na bowling do Sportcentra. Z našeho týmu byl nejlepší Strom. Po bowlingu jsme si na hřišti dali výbornou pizzu. Zahráli jsme si hry a den jsme zakončili promítáním filmu.

Brzy ráno nás probudily kostelní zvony a my jsme se rozhodli, že půjdeme všichni na ranní mši svatou. Po mši byl rozhod, ale kdo chtěl, mohl ještě chvíli zůstat na hřišti.

Akce se mi líbila. Měli jsme bohatý program, a navíc vyšlo i počasí.

Marek Vacl

game nikdy nehrála, vyslechly jsme instrukce a šup na to! Ze začátku to bylo velmi opatrné, ale po prozkoumání prostoru lítaly laserové paprsky všude kolem nás. Ani jsme se nenadály, uběhlo 10 minut a konec první hry. Rozhodly jsme se, že se trochu občerstvíme a zahrajeme ještě jednu hru. Ovšem při naběhnutí do dalšího kola se stalo něco velmi nečekaného. Vesty a zbraně začaly blikat a ani obsluhující slečna netušila co s tím. Chvíli se to snažila napravit, ale technika byla silnější, a tak nám nezbyvalo nic jiného, než udělat pár fotek a vyrazit domů. Ale to bychom nebyly my, abychom si neužily aspoň to focení! Po převlečení jsme musely rychle opustit šatnu abychom se neudusily v páře deodorantů všeho druhu.

Na zastávce jsme se rozloučily, některé z nás šly ještě na pochůzky po Zlíně a zbytek vyrazil domů.

PS. S pokažením laser game jsme neměly nic společného – opravdu!

Kačka Kunorzová

CO SE DĚJE NA HŘIŠTI?

Hřiště bez dětí, to je celkem smutná představa, co? Bohužel nejen představa, ale taky smutná realita z jara. Doufal jsem, že se nebude opakovat a když se v září každým dnem zvětšovala návštěvnost našeho hřiště, byl jsem šťastný. Bohužel v říjnu se plány zhatily a letošní sezóna byla u konce o něco dřív.

Co dělat na sportovním hřišti, když na něj nemůže banda dětí? Nezahálet a začít chystat na další rok! Vymýšlet a realizovat, jak hřiště vylepšit, natírat, opravovat to, na co přes rok nebyl čas a přemýšlet nad dalšími lákadly a aktivitami pro děti a mládež, které jsme schopni vyrobit nebo pořídit, aby návštěvnost příští rok byla zase vyšší a další děcka pochopily, že na mobilu tohle nezažijou.

když se trampolína bude moct posunout blíž k plotu. Jakým způsobem, to uvidíte příští rok, nechte se překvapit :D

Přes zimu se obrousí a natře většina dřevěných prvků, které už to potřebují a na jaře se zasadí tráva všude, kde se teď pracovalo. Taky se bude pokračovat v natírání kovové konstrukce hřiště, která drží sítě. O co se hřiště příští rok rozrostne, uvidíte sami. Můžu prozradit třeba basketbalový koš...

Poslední věc, ke které bych rád využil tento článek je poděkování. Poděkování za veškerou pomoc a čas strávený na hřišti hraním si s dětma (ze začátku vždy převážně s cizíma). Toto poděkování patří Verči H., Bětce, Aničce J. a Honzovi S.

Účelem Klubu volného času a naší práce na hřišti, je ukázat dětem, jak v dnešní době smysluplně trávit volný čas, jak ho zajímavě vyplnit a taky rozšířit jejich dovednosti. Troufnu si říct, že se nám to opravdu daří.

Ač se to nezdá a třeba to nejde na první pohled vidět, práce na hřišti je pořád dost a údržba a provoz zabere spoustu času. Pro mě je to ale skvěle využitý čas, kterého nelituju a asi proto mě to tak baví.

Těšíme se na vás zase na jaro, hřiště bude nachystané!

Martas Janeček

PREMIÉRA TÁBOROVÉHO VIDEO

24. 10. nastal všemi vytoužený den, kdy se mělo jet na každoroční potáborovou akci. Ale protože nám v tom tentokrát zabránil světově známý virus, tahle akce (stejně jako několik dalších) se letos bohužel uskutečnit nemohla.

To však naši kreativní vedoucí nenechali jen tak a přichystali pro nás překvapení - TÁBOROVÉ VIDEO. V 19:15 se každý, kdo zrovna měl čas a chuť, připojil na YouTube a napjatě sledoval globální premiéru tohoto videa. Snad každý jsme se v něm alespoň jednou našli a zavzpomínali takto na celý průběh tábora. Zase jsme se ve vzpomínkách vrátili do dnů, kdy jsme soutěžili jak v jednotlivcích, tak i ve skupinkách, třeba když jsme šli na výlet hledat kapitánova papouška. Vzpomněli jsme si na naše každodělní táboráky a vybavily se nám všechny naše oblíbené písničky.

Ale videem to zdaleka neskončilo. Následoval on-line táborový kvíz. Obsahoval několik otázek, týkajících se našeho tábora 2020. Né s každou jsme si hned věděli rady, ale i přesto jsme se rádi zapojili a zahřáli naše mozkové „závitky“.

Když všichni vyplnili kvíz, vyhlásilo se pořadí zúčastněných, a pak už jen následoval společný pokec. I když se teď nemůžeme scházet, všichni jsme si to užili i tímto způsobem. Ale stejně se těšíme, až se zase všichni společně setkáme na schůzkách a akcích!

Anička Ambruzová

TÁBOROVÉ VIDEO NALEZNETE NA NAŠEM YOUTUBE

[HTTPS://YOUTU.BE/FFHOPR5CM5Q](https://youtu.be/FFHOPR5CM5Q)

WWW.YOUTUBE.COM - TOM OTROKOVICE

JAK ŠEL ČAS V BÁNOVĚ

Jak jistě víte, každé léto pořádáme 14denní letní stanový tábor. Příští rok to bude už 11. tábor v Bánově. Za ty roky se náš tábor ohromně rozrostl. Začínali jsme s 25 stany a jezdilo nás zhruba 35-40 i s vedoucími. Teď už máme stanů 35 a s kuchařkami a vedoucími nás je dohromady skoro 80. Proto jsme museli v posledních letech hodně investovat a rozšiřovat kapacitu. Pojďme si připomenout, co už máme v Bánově úspěšně za sebou po té materiální stránce...

S příchodem do Bánova se v první řadě musela postavit nová kuchyň, která dodnes perfektně slouží. Zároveň se dovezly táborové věci z předchozího tábořiště, kde bylo komplet oddílové vybavení uskladněno. Velké díky všem, kteří se o vše kolem nového tábořiště zasloužili. Díky nim tam můžeme jezdit dodnes. V roce 2013 se obměnily plachty na stany a v té době se pořídilo i nové Tee-pee, protože to staré už dosloužilo.

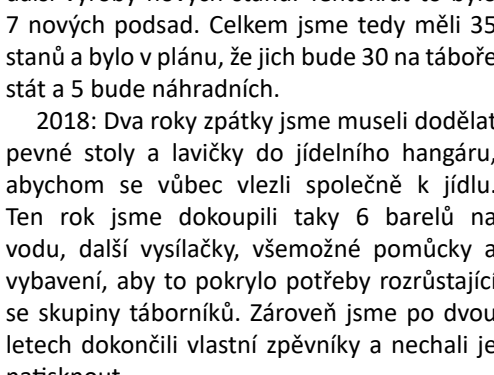
2017: Jelikož počet dětí stále stoupal, pořídil se nový hangár pro holčičí vedoucí, díky čemuž se uvolnilo několik stanů pro děti. Kromě toho jsme se po roční pauze pustili do další výroby nových stanů. Tentokrát to bylo 7 nových podsad. Celkem jsme tedy měli 35 stanů a bylo v plánu, že jich bude 30 na táboře stát a 5 bude náhradních.

2018: Dva roky zpátky jsme museli dodělat pevné stoly a lavičky do jídelního hangáru, abychom se vůbec vlezli společně k jídlu. Ten rok jsme dokoupili taky 6 barelů na vodu, další vysílačky, všemožné pomůcky a vybavení, aby to pokrylo potřeby rozrůstající se skupiny táborníků. Zároveň jsme po dvou letech dokončili vlastní zpěvníky a nechali je natisknout.

To vše však proběhlo ještě když jsem byl dítě, takže k detailům jsem neměl přístup. Toho všeho jsem se stal součástí, až když jsem začal dělat instruktora. Jako první si pamatuji, jak jsme vyráběli nové rošty a rámy na postele. To jsme ještě s Vojtou Rafajou studovali na střední, kde jsme v dílnách hoblovali a krátili desky. To byl asi rok 2014.

2015: Ten rok začalo postupné rozšiřování tábora díky přibývajícimu počtu členů. Pořídil se nový jídelní hangár a rovnou s rozšiřovacím

dílem. Kromě toho jsme se pustili do výroby nových stanů. Tehdy se vyrobily 4 nové stany. Do nich se zároveň musely opět vyrobit nové rámy a rošty na postele.

2019: Na konci roku 2018 nám tak trochu mimo plány uletěla střecha z táborové kuchyně. S týmem vedoucích a tatínků jsme se mezi vánočními svátky vydali celou situaci zachránit a ze zbytků staré střechy jsme vyrobili provizorní novou. Samozřejmě tohle řešení nebylo dlouhodobé, takže jsme před dalším táborem dělali komplet novou střechu. Díky tomu se zároveň vyřešil dlouhodobý problém se zatékáním do kuchyně. Aby toho ale nebylo málo, tak se ještě ten rok testovalo

nové uchycení postelí tzv. bezkúlové, a vyrobilo se 17 nových konstrukcí na plachty. Každý rok jsme totiž museli řešit nedostatek dřevěných kúlů a brdčec, které už nebyly v dobré kondici a zároveň se díky tomu opakovaně poškozovaly stany a plachty.

2020: Jelikož test uchycení postelí dopadl skvěle, rozhodli jsme se to aplikovat na všechny stany. Zároveň se dodělalo zbylých 18 železných konstrukcí na brdčeka. Investice to byla veliká, ale vše je komplet v novotě a s vidinou dlouhé životnosti bez dalších investic. Počet dětí však v minulém roce dovršil naši původní kapacity 50 dětí a po dlouhých úvahách jsme usoudili, že když postavíme 5 stanů, které máme jako náhradní, tak se ještě 10 dětí vleze. Tzn. nejvyšší kapacita tábora v aktuální chvíli čítá 60 dětí. To s sebou ale neslo další investice v podobě dokoupení plachet na stany a zvětšení jídelního hangáru, který nám už v minulém roce byl těsný. Tudíž jsme pořídili 6 plachet na stany a jeden rozšiřovací díl hangáru.

Mimo to všechno vypsané se dělala hromada dalších oprav, natírání apod. Důležité je zmínit, že všechnen materiál se musel i nějak převážet, a že ho nebylo zrovna málo... Za

ŠKOLENÍ SKELETON ESO

Možná jste tento pojem už někdy zaslechli, ale pro většinu z vás bude neznámý. Skeleton ESO je aplikace určená pro správu účetnictví, především pro neziskové organizace zaměřené na děti a mládež. A to přesně jsme i my – TOMÍCI. Asociace TOM nám poskytuje takzvanou evidenci, kde vás máme všechny zapsané, každý rok vás přes tuto evidenci registrujeme, najdeme tam veškeré informace o oddíle, žádáme v ní o dotace a mnoho dalšího. Samotná evidence by ale na vše nestačila, a proto veškeré účetní věci provádíme v aplikaci Skeleton ESO.

ESO je skvělá aplikace, ale člověk se s ní musí naučit. Proto když přišla nabídka online školení, neváhali jsme a řekli si, že to zkusíme. V plánu byly 4 večery – vždy zhruba

všemi pracemi, převozy atd. stála spousta lidí nejen z řad vedoucích, ale hlavně z řad tatínků či bývalých členů. Rád bych vyzdvihl ty, kteří nám v posledních letech pomáhali nejvíce. Konkrétně to byl Vojta Janota, Peťa Čambala, Martin Janeček st., Pavel Rafaja, Peťa Ovčáčík, Robert Matula, Jarda Pospíšil, Honza Balloš a Zbyňa Vacl. Jim patří velké poděkování za všechnen čas, energii a životní rady. A nejen jim, ale zároveň i všem ostatním, kteří nám každoročně pomáhají se stavbou či s bouráním tábora a všem dalším, kteří nám jakkoliv pomáhali a pomáhají ať už větší či menší měrou.

Proč tohle celé píšu? Není to kvůli nějakému chvástání, co vše máme nového, nebo co vše se povedlo. Píšu to spíše jako malé nakouknutí do toho, co se každý rok kolem tábora řeší, co vše se dělá a kam se oddíl snažíme všemi silami posouvat (a to nás ještě spousta věcí čeká). Zároveň to píšu i jako malé přiblížení táborníkům, aby si těch možností vážili a nebrali to jen jako samozřejmost. Třeba totiž právě jeden z nich bude za pár let vyrábět nové stany...

Denis Bilík

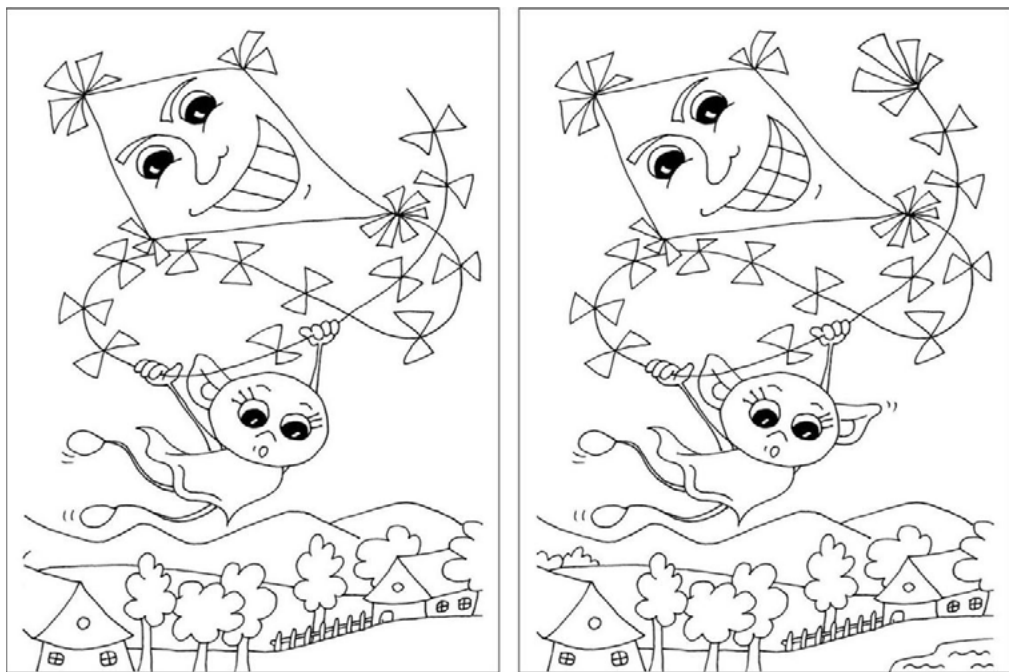
dvě hodinky. Postupně jsme projeli všechny možnosti ESA a můžeme říct, že nám to moc pomohlo. Většinou totiž v ESU pracují hlavně naše účetní, ale teď budeme mít lepší přehled i my a nebude to všechno jen na nich. Na závěr každého večera jsme měli také prostor na dotazy – vždy se nás tam sešlo cca 40-50 lidí z různých oddílů, a proto i tato část byla velmi užitečná. Padaly dotazy na věci, které třeba taky řešíme nebo můžeme využít.

Jsme rádi, že tohle školení proběhlo. Navíc teď, když jsme doma a máme více času, mohli jsme ho věnovat právě tomuto a naučit se něco nového. Třeba jednou budeme předávat naše poznatky zrovna vám. :D

Kačka Kunorzová a Denis Bilík

TROCHU TĚ AKTIVITY...

NAJDI 5 ROZDÍLŮ

PODZIMNÍ KVÍZ

1. Ovoce, které sbíráme na podzim... J _ _ _ _ _
2. Nejčastější podzimní počasí... D _ _ _
3. Do lesa chodíme na... _ _ _ B _
4. Ten, kdo odlétá na podzim do teplých krajů... V _ _ _ _ _ K _
5. Ze stromů opadává... _ _ _ T _
6. Když fouká, chodíme pouštět... _ R _ _ _
7. Ten, kdo si dělá oříškové zásoby na zimu... V _ _ _ _ _

PŘEDNÍ STRANA OTOČE

Přední strana našeho časopisu je, jak víte, černobílá. Máme tady tedy aktivitu i pro ty nejmenší. Poproste rodiče nebo starší sourozence, aby vám časopis vytisknuli. Vaším úkolem bude vybravit přední stranu krásně barvami. Poté pošlete vybarvenou stranu (ofocenou, naskenovanou) na email rafaja@seznam.cz.

Ze všech pak vylosujeme jednoho výherce!!! Jeho stránku pak použijeme v následujícím čísle časopisu. Těšíme se na vaše výtvary ;)

VÍKENDOVKA VEDOUČÍCH

Pátek:

Konec srpna, prázdnin je tu, vedoucí jedou vstříc světu. Všichni jedem do neznáma, otec Pavel jede s náma.

Letos jedem k Starým Hutím, s celým vedoucovským hnutím. V pátek večer otec povídá, lepší pocit, než když zpovídá.

Potom u ohně se sedí, griluje se, opéká. Každý na masíčko hledí a málokdo na špeka.

Sobota:

Ráno není vůbec lehké vstát, k snídani si všechno můžem dát. O zubech psát radši nebudu, některým udělal bych ostudu.

Nyní na řadě je plánování, víkendovek, akcí, stanování. Plánujeme o sto šest, vždyť akcí je jako hvězd.

Vstříc Buchlovicím potom jedem, boj o parkovací místa svedem. Oběd v restauraci-tradice, nemůžem se chovat jako opice.

Po obědě klid a pauza, pak rozjede se další kauza, ani nástěnky, klíče, KVČ a hřiště my nenecháme si na příště.

Celý víkend hry se hrají, všichni z nás dobře se mají. Vedoucí, to je skvělá parta, zkrotí nejednoho caparta.

Večer u ohně zas kecáme, hlavama postupně k zemi klesáme. Nepovím vám, co pak dál, to já jsem v usínání král.

Neděle:

Po probuzení na mši se jede, v lavicích nejedno víčko nám sjede. Po snídani další hry, těmi my jsme posedlí.

Vyhodnocení a pak už špagety jen, ty dají nám sílu na celý den. Ne rovnou domů, na hřiště se dáme, na Bye, Bye Holiday pak popovídáme.

Na závěr, Pájo, děkujeme Ti moc, za sílu, nadšení, zkrátka za pomoc že rozloučit s náma ses jela, za všechny nápady co jsi kdy měla!

A co vyhrál vítěz akce? Napsat pak kroniku, jak se mu zachce...

Martas Janeček

BYE BYE HOLIDAY

Poslední neděli prázdnin proběhla jako vždycky akce "Bye Bye Holiday". Letos to bylo na téma "Cesta kolem světa", protože cestovat jsme o prázdninách moc nemohli, tak jsme si to zažili aspoň tady. Hned na začátek na nás bylo připraveno několik disciplín - zemí. Tam nás čekala například stavba stanu, ochutnávání jídla, překážková dráha, střílení ze vzduchovky a další. Komu se podařilo splnit všechno, dostal odměnu a taky špekáček, který jsme si opekli. Pak jsme si povídali a hráli na hřišti různé hry. Kolem půl sedmé nám to trochu narušila bouřka. Museli jsme všechno rychle schovat a někteří utíkali domů. Spusta z nás ale zůstala a přesunuli jsme se do suterénu. Tam se vytáhly deskovky, chňapky, kalčo a pinec a pokračovali jsme v loučení s prázdninami ještě hoodně dlouho.

Děkujeme vedoucím za super akci!

Pája Šibravová

BRIGÁDA NA POLANĚ

Asociace TOM má po České republice hned několik chalup, které jako její členové můžeme využívat a jezdit tam třeba na víkendové akce. Aby ale bylo kam jezdit, je potřeba se o chalupy taky trochu starat. Letos jsme byli požádáni o pomoc na Polaně (spousta z vás tam určitě už někdy byla) s natíráním střechy. A protože rádi přiložíme ruku k dílu a navíc mělo být hezké

dlouhá asi hodinu a půl, ale uteklo to rychleji, než jsme čekali. Auto jsme nechali kousek od Polany a poslední úsek jsme zdolali pěšky.

Natřít 2 střechy se na první pohled zdálo jako práce na pár hodin, ale bylo to složitější, než jsme čekali. Jedna část se dala do oškrabávání starého nátěru a druhá se vrhla na vedlejší střechu už natírat. Občas bylo docela dobrodružné se na některé místa dostat a museli jsme využívat veškerých žebříků, nástavců a v jedné chvíli se dokonce spustit zavěšení za komín, ale zvládli jsme to, troufám si říct, na jedničku.

Na oběd jsme si opekli špekáčky a dali si kratičký polední odpočinek. Potom jsme se znovu vrhli do práce. Hrály nám k tomu hitovky všeho druhu a šlo nám to pěkně od ruky. Nakonec jsme zvládli všechno, co jsme chtěli a obě střechy vypadaly úplně jako nové. Příjemně unavení a s dobrým pocitem jsme si sbalili věci a vydali se na cestu zpátky.

počasí, rozhodli jsme se udělat si výlet a na žádost jsme kývli.

Ve čtvrtek 3. 9. jsme se proto brzo ráno sešli u kostela ve složení Denis, Marťa H., Anička, Sympaťák, Tom a taky já. Naložili jsme všechno potřebné vybavení včetně jídla, karabin, lan a úvazků. Čekala nás cesta autem

Byl to příjemně strávený den a i když nám to dalo trošku zabrat, stálo to za to. Určitě se ve fotogalerii mrkněte, jak nám to krásně šlo.

Kačka Šibravová

DŮLEŽITÉ ODKAZY

Webové stránky: www.tom-otrokovice.cz

Facebook: @TOMICIOTROKOVICE

Instagram: @tom_otrokovice

YouTube: TOM Otrokovice

Zonerama: Asociace TOM 1412 & 1419 Otrokovice

Online aktivity:

Deskovka - web

Poklad - web

OTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydávají turistické oddíly mládeže TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Vojta Rafaja (rafaja@seznam.cz), Kačka Šibravová (kacka.sibravova@gmail.com),
Verča Šibravová

www.tom-otrokovice.cz • [www.fb.com/TOMICIOTROKOVICE](https://www.facebook.com/TOMICIOTROKOVICE)

Za podpory města Otrokovice

© 2020